

A la terra de Salvatore Maltana

Maltana és un dels músics de més prestigi de l'Alguer | El jazzman inclou una versió de Pino Piras en el darrer disc

Salvatore Maltana | Bruno Cattari

Salvatore Maltana és un músic de l'Alguer. Tot i que la seva passió és el jazz, la seva presència s'escampa per multitud de discos algueresos, i tant el podem sentir al costat de **Franca Masu**, com reforçant la proposta musical de la penúltima descoberta de la ciutat catalana de Sardenya, **Davide Casu**. Però **Maltana** té vida pròpia i discografia pròpia, l'última estació de la qual és *My Folks* (Barnum For Art, 2019). En aquest disc, **Maltana** abandona per primera vegada la música instrumental i versiona "La ginqueta", d'un dels cantautors clàssics de l'Alguer: **Pino Piras**.

My Folks és la teva terra.

La meva idea quan vaig compondre tota aquesta música és una mena de viatge que em transporta a la meva ciutat. És un homenatge a la meva ciutat, a allò que jo he viscut quan era petitet. És un passeig pels carrerons de l'Alguer.

Et consideres un músic de jazz?

Sí. Vaig començar a tocar la guitarra amb 5 anys i vaig estudiar guitarra clàssica. El 95 ja m'interessava la música d'improvisació i la temàtica jazz. Vaig anar a fer un seminari de jazz a un poble del centre de Sardenya que es diu Nuoro, el trompetista italià **Paolo Fresu** era el director musical del festival Nuoro Jazz i del seminari. El primer any vaig guanyar una reconeixement com a millor baixista del 95 i se'm va obrir tot un món. Al cap de quatre o cinc anys em van trucar per fer classes al seminari i ara, al 2020, en soc el nou director.

Hi ha una escena jazz destacada a l'Alguer?

Bé, a l'Alguer som pocs però hi ha molts músics i molta música que surt de l'Alguer cap al món. Hi ha una escena jazz. Tenim un festival que es diu JazzAlguer, els directors som **Paolo Fresu** i

jo i venen a tocar músics italians, catalans, americans?

Al marge del jazz, t'hem vist en diversos discos d'artistes algueresos?

Sí, a quasi tots. Soc afortunat perquè he tocat amb molta gent. Ara estic gravant un disc amb **Claudio Sanna** sobre les cançons de taverna de l'Alguer. He tocat amb **Davide Casu**, amb **Paolo Zicconi**? i sobretot amb la **Franca Masu**. Soc el seu músic de referència.

Per primera vegada hi ha un tema no instrumental, "La ginqueta" de Pino Piras.

Per mi, "La ginqueta" és el manifest de l'alguerès. La ginqueta és el tipus de pedra rodona que tenim al centre històric i **Piras** parla amb ella. Nosaltres parlem català des del 1352 i la ginqueta ja era allà. És una cançó fantàstica. Vaig agafar la música, que era molt senzilla, feta només amb tres acords. Vaig deixar la línia melòdica i vaig canviar la línia harmònica. L'he portat a un so de l'estil dels **Oregon**, amb una harmonia una mica més alta. I per tal que s'acabés d'entendre què era la ginqueta hi he posat les paraules del **Pino Piras**, mig cantades mig recitades i que se sentin com si fos una veu llunyana en el temps.

Com ho ha rebut la gent de l'Alguer?

Encara no l'he presentat a l'Alguer. No m'agrada estrenar-hi els discos perquè sembla que jo sigui el rei de l'Alguer i no ho soc. És una ciutat bonica on puc viure amb la meva família. El vaig presentar en part a Girona i el presentaré per tot Itàlia, per Sardenya? on em demanin. El disc també és present a tot el món, fins i tot al Japó i a la Xina. Segur que el presentaré a l'Alguer, però quan ja estigui prou madur.